

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/392/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911206898
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5911206898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom I., ul. D. č. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa: ŠIMOTRADE, s. r. o., so sídlom Liptovský Mikuláš, Ploštín č. 23, proti odporcovi: A. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., ul. I. G. č. XXXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom Mgr. Jurajom Fričom, advokát so sídlom X., Z. č. XX, o zaplatenie sumy 6.565,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/4/2012-163 zo dňa 28. júna 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č. k. 5C/4/2012-163 zo dňa 28. 06. 2012 Okresný súd Ružomberok návrh v hore uvedenej veci zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že: „...na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že právny vzťah, na základe ktorého si navrhovateľ uplatňoval zaplatenie čiastky 6.565,84 eur s príslušenstvom je založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o zriadení záložného práva č. 9400022638 uzavretou dňa 19. 12. 2008 medzi navrhovateľom ako veriteľom v zastúpení spoločnosťou ŠIMOTRADE, s.r.o. (konajúcou v mene navrhovateľa na základe Mandátnej zmluvy č. 250 a plnomocenstva - čl. 89 a 90 spisu), ktorá zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá za účelom financovania kúpy motorového vozidla Volkswagen Golf Variant 1.6 za dohodnutú cenu 7.136,69 eur, pričom priama platba zo strany odporcu predstavovala 1.784,17 eur, poplatok za preverenie vozidla 116,18 eur a celková výška úveru 6.101,87 eur pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 20 % a RPMN 21,94 %. Poskytnutý úver sa zaviazal odporca uhrádzať v pravidelných 36 mesačných splátkach po 272,16 eur s tým, že prvá splátka je splatná dňom 15. 01. 2009 a posledná splátka dňom 15. 12. 2011, súčasťou mesačnej splátky je i mesačné poistné vo výške 45,38 eur. Okresný súd konštatoval, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, uzavretú za účinnosti Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ, t. j. osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ, t. j. osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu

s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktorému nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia, alebo ktoré sa týkajú možnosti odstúpenia od zmluvy. Všeobecná ochrana spotrebiteľa je zakotvená predovšetkým v Zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj v ustanoveniach § 52 - 54 Občianskeho zákonníka (ktoré zákonné ustanovenia okresný súd zároveň citoval). Výpočet neprijateľných podmienok je uvedený v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pričom nejde o taxatívny výpočet a spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany aj pred inými než tam uvedenými podmienkami, ktoré je možné považovať za neprijateľné a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľnými podmienkami sú aj také zmluvné dojednania, ktoré umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú.

Ďalej mal okresný súd za preukázané, že súčasne s uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9400022638 zo dňa 19. 12. 2008 bola uzavretá i Kúpna zmluva o kúpe a predaji motorového vozidla č. 9400022638, a to medzi predávajúcim ŠIMOTRADE, s.r.o. a kupujúcim - odporcom, predmetom ktorej je predaj motorového vozidla Volkswagen Golf Variant 1.6, rok výroby 1999 za dohodnutú kúpnu cenu 7.136,00 eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.900,35 eur bude uhradená kupujúcim predávajúcemu v hotovosti pri podpise úverovej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 5.236,00 eur bude uhradený predávajúcemu priamo spoločnosťou ESSOX SK, s.r.o., a to na bankový účet predávajúceho do 10-tich pracovných dní od splnenia všetkých podmienok predávajúcim vyplývajúcich z mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi ESSOX SK, s.r.o. ako mandantom a predávajúcim ako mandatárom. Na základe uvedeného potom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver slúžiaci výhradne na financovanie zmluvy o dodaní konkrétneho tovaru spolu s kúpnu zmluvou o kúpe motorového vozidla tvoria z objektívneho hľadiska obchodný celok. Uzavretie oboch zmluvných vzťahov je vzájomne podmienené, ako to vyplýva i zo znenia Mandátnej zmluvy č. 250 (čl. 90 a nasl. spisu), keď v zmysle čl. I. bod 2 uvedenej mandátnej zmluvy sa mandatár, t. j. vedľajší účastník na strane navrhovateľa zaviazal uzavierať v mene mandanta (navrhovateľa) ako splnomocnený zástupca úverové zmluvy, ktorých predmetom financovania budú nové alebo ojazdené motorové vozidlá, ktorých predajom alebo sprostredkovaním predaja vozidiel na základe splnomocnenej tretej osoby sa obvykle zaoberá mandatár, teda vedľajší účastník na strane navrhovateľa v rozsahu svojho predmetu činnosti alebo živnostenského oprávnenia, v ktorých bude mandant na strane veriteľa v prípade úverovej zmluvy. V zmysle bodu 7 písm. g) mandátnej zmluvy sa výslovne zmluvné strany súčasne dohodli, že mandatár nie je oprávnený na uzavretie konkrétnej úverovej zmluvy bez uzatvorenia kúpnej zmluvy, na ktorej základe klient mandanta nadobúda do svojho vlastníctva motorové vozidlo, ktoré bude predmetom financovania tejto úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené možno zmluvu o úvere potom vyhodnotiť ako typ zmluvy o viazanom úvere (§ 15 Zákona č. 129/2010 Z. z.), avšak keďže predmetná úverová zmluva bola uzatváraná za účinnosti Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ide o dojednanie o výlučnom poskytovaní spotrebiteľského úveru. V takom prípade s poukazom na § 7 ods. 1 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z., ak predávajúci nesplnil dodávku tovaru alebo služby, alebo plnenie bolo vadné, spotrebiteľ má právo na:

a) pozastavenie splácania splátok spotrebiteľského úveru až do doriešenia reklamácie voči predávajúcemu, bez zvýšenia ceny spotrebiteľského úveru.

Na uplatnenie práv spotrebiteľa podľa ods. 1 však musia byť splnené tieto podmienky:

a) predávajúci a veriteľ uzavreli zmluvu o výlučnom poskytovaní spotrebiteľského úveru a na základe tejto zmluvy spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver,

b) spotrebiteľ uplatnil u predávajúceho nárok na riadne plnenie alebo na náhradu škody, ale jeho oprávnená požiadavka nebola uspokojená.

Práva spotrebiteľa voči predávajúcemu nesmú byť dotknuté skutočnosťou, že na zaplatenie ceny tovaru alebo služby bol poskytnutý spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 3).

V zmysle § 2 písm. l) Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, reklamáciou sa rozumie uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku alebo služby.

Podľa § 2 písm. m) Zákona č. 250/2007 Z. z., vybavením reklamácie sa rozumie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z., predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Podľa § 18 ods. 4 vyššie citovaného zákona, Ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu,22) na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitá technická zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Podľa § 18 ods. 8 vyššie citovaného zákona, predávajúci je povinný pri uplatnení reklamácie vydať spotrebiteľovi potvrdenie. Ak je reklamácia uplatnená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, 22a) predávajúci je povinný potvrdenie o uplatnení reklamácie doručiť spotrebiteľovi ihneď; ak nie je možné potvrdenie doručiť ihneď, musí sa doručiť bez zbytočného odkladu, najneskôr však spolu s dokladom o vybavení reklamácie; potvrdenie o uplatnení reklamácie sa nemusí doručovať, ak spotrebiteľ má možnosť preukázať uplatnenie reklamácie iným spôsobom.

Podľa § 18 ods. 9 vyššie citovaného zákona, predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Podľa § 18 ods. 10 vyššie citovaného zákona, predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu W. K. si dňa 08. 01. 2009 uplatnil u predávajúceho, t. j. vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa zodpovednosť za vady predanej veci, t. j. osobného motorového vozidla Volkswagen Golf Variant 1.6 (čl. 58 spisu), pričom vedľajší účastník na strane navrhovateľa ako predávajúci porušil povinnosti predávajúceho pri uplatnení reklamácie, a to povinnosť vydať spotrebiteľovi potvrdenie a písomný doklad o vybavení reklamácie do 30-tich dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Z prejavu vôle odporcu obsiahnutého v liste zo dňa 08. 01. 2009 ako aj z jeho ďalšieho konania (pristavenie motorového vozidla a odovzдание kľúčov pracovníkovi spoločnosti ŠIMOTRADE, s.r.o.) vyplýva, že odporca si uplatnil u predajcu, t. j. vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa zodpovednosť za vady motorového vozidla s tým, že v prípade, že tieto vady nebudú odstránené, odporca odstupuje od uzavretej kúpnej zmluvy, nakoľko prejavil vôľu motorové vozidlo vrátiť. Spotrebiteľ - odporca ako kupujúci si uplatnil reklamáciu u predávajúceho, avšak uvedenou reklamáciou sa predávajúci vôbec nezaoberal, nevydal spotrebiteľovi písomné potvrdenie o uplatnení reklamácie ani písomný doklad o vybavení reklamácie do 30-tich dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Tým vzniklo odporcovi právo na odstúpenie od zmluvy (§ 18 ods. 4 posledná veta Zákona č. 250/2007 Z. z.). Odporca teda odstúpil od uzavretej kúpnej zmluvy, a to listom

zo dňa 03. 02. 2012, doručovaným vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu dňa 04. 02. 2012, teda v zákonom stanovenej premlčacej lehote, z toho dôvodu súd na námietku premlčania vznesenú zo strany navrhovateľa ako aj vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa neprihliadol.

Odporca však listom zo dňa 27. 03. 2009 odstúpil aj od uzavretej Úverovej zmluvy č. 9400022638 (čl. 60 spisu), ktoré odstúpenie od zmluvy bolo doručované navrhovateľovi dňa 30. 03. 2009 (čl. 60/ rub spisu), pričom odstúpenie sa stalo účinným, len čo prejav o odstúpení dôjde druhému účastníkovi. Účinným odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od počiatku, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Pokiaľ sa plnilo, vznikne zodpovednosť na vydanie bezdôvodného obohatenia a zmluvné strany sú podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinné si vzájomne vydať, čo na základe zrušenej zmluvy dostali, pričom právo na vydanie plnenia sa premlčí podľa § 107 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd ďalej konštatoval, že spotrebiteľské zmluvy by mali byť vyvážené, nie je možné akceptovať, aby spotrebiteľ mal menej práv ako dodávateľ, takýmto ustanovením, ktoré sa posudzuje ako nevyvážené je napr. právo dodávateľa odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu, pokiaľ rovnaké právo nemá aj spotrebiteľ. Pokiaľ by došlo k pochybnostiam o obsahu spotrebiteľských zmlúv a možnému rôznemu výkladu, vždy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z toho dôvodu uznal právo odporcu na odstúpenie od uzavretej úverovej zmluvy, aj keď uvedený spôsob ukončenia zmluvného vzťahu nevyplýva zo samotnej zmluvy o úvere, avšak takého oprávnenie zmluva priznáva dodávateľovi, t. j. navrhovateľovi.

Vzhľadom k tomu, že došlo k účinnému odstúpeniu od uzavretej úverovej zmluvy, každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal. Žiaden z účastníkov sa nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Odporca preukázateľne vrátil motorové vozidlo, a to v mesiaci január 2009, k odstúpeniu od úverovej zmluvy došlo dňom 30. 03. 2009.

S poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom k tomu, že došlo k odstúpeniu od uzavretej úverovej zmluvy zo strany spotrebiteľa, v zmysle obchodných podmienok navrhovateľa malo dôjsť k uzavretiu dohody o vzájomnom vrátení plnení medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy a predajcom, k čomu však nedošlo, pričom navrhovateľ si uplatňuje nárok na vrátenie úveru výlučne voči odporcovi, je potrebné však zohľadniť charakter predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kúpnej zmluvy o kúpe a predaji motorového vozidla č. 8400022638 uzavretých dňa 19. 12. 2008, pričom ako vyplýva z ustanovenia samotnej kúpnej zmluvy, v prípade uznania reklamácie za opodstatnenú a na základe dohody s kupujúcim dôjde k vráteniu vozidla, predávajúci vráti navrhovateľovi ako záložnému veriteľovi na jeho účet plnú kúpnu cenu a tento s odporcom urobí vyrovnanie. Doposiaľ však zo strany predávajúceho, t. j. vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa ako aj samotného navrhovateľa nedošlo k postupu v zmysle zmluvných dojednaní vyplývajúcich z kúpnej zmluvy o kúpe a predaji motorového vozidla ako aj zo samotnej úverovej zmluvy a taktiež zo strany navrhovateľa nebolo uskutočnené vyrovnanie s kupujúcim, z toho dôvodu súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 6.565,84 eur ako predčasne podaný zamietol...“.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že o týchto bude rozhodnuté do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal pôvodný navrhovateľ ESSOX SK s. r. o., so sídlom Bratislava, Cesta na Senec č. 2/A, Bratislava, IČO: 35 978 881, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), nesprávne právne posúdenie (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a napokon to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

V ďalších podrobnostiach uviedol, že zodpovednosť za vady bolo potrebné uplatňovať u predávajúceho, pričom predávajúcim nebol navrhovateľ, ale spoločnosť ŠIMOTRADE, s.r.o., preto zodpovednosť za stav motorového vozidla, ako aj jej uplatnenie znáša predmetná spoločnosť a nie navrhovateľ, ktorý bol iba poskytovateľom úveru. Navrhovateľ si splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto nie je možné argumentovať tým, že plnenie bolo vadné, a z tohto dôvodu si následne neplniť povinnosti založené zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenie odporcu o jeho dohode s predávajúcim nie je ničím podložené a odporca ho žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom pre navrhovateľa dohody medzi predávajúcim a odporcom nemajú právne opodstatnenie, nakoľko zmluvu o úvere uzatvoril s odporcom a úver bol poskytnutý za účelom kúpy motorového vozidla odporcovi. Akékoľvek vady, ktoré súviseli s motorovým vozidlom, si mal odporca uplatňovať u predávajúceho. Čo sa týka skutočnosti uvedenej odporcom, že predávajúci sa zaňho zaviazal platiť splátky do vyriešenia reklamácie, táto je taktiež nepodložená a pre navrhovateľa nie je relevantná, keďže zmluvu o úvere podpísal s odporcom, ktorý mal povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. Ako je dojednané v Obchodných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorými prejavil odporca súhlas pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle čl. 10.2, pokiaľ by došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy zo strany klienta (žalovaného) z dôvodu väd motorového vozidla, v dôsledku čoho je klient povinný vrátiť motorové vozidlo dodávateľovi, je klient povinný túto skutočnosť bezodkladne oznámiť Essoxu a predložiť Essoxu písomné odstúpenie od kúpnej zmluvy (resp. písomné potvrdenie o uznaní reklamácie dodávateľom motorového vozidla, ktoré bude obsahovať aj spôsob vybavenia reklamácie). Okamihom doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy (resp. písomného potvrdenia o uznaní reklamácie dodávateľom motorového vozidla, ktoré bude obsahovať aj spôsob vybavenia reklamácie) Essoxu sa stáva úver splatným v celom rozsahu. Za účelom vyporiadania vzájomných vzťahov bude medzi zmluvnými stranami a prípadne aj predajcom uzatvorená dohoda o vzájomnom plnení z dôvodu uznania reklamácie motorového vozidla. Nakoľko zo strany odporcu došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy až v priebehu súdneho konania, tzn. takmer 4 roky po uzatvorení kúpnej zmluvy, nevidí dôvod, prečo by sa malo jeho odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 03. 2009 považovať za právne relevantné, nakoľko k nemu nemal zmluvný, ako ani zákonný dôvod. V tomto zmysle je odôvodnenie súdu prvého stupňa vecne nesprávne. Okrem toho „Oznámenie - žiadosť z 27. 03. 2009“ nie je možné posúdiť ako odstúpenie od zmluvy, pretože tento list neobsahuje jednoznačný a určitý prejav vôle žalovaného, ktorý by sa dal kvalifikovať ako odstúpenie od zmluvy (t.j. jednostranný právny úkon). Naopak „Oznámenie - žiadosť z 27. 03. 2009“ je návrhom odporcu na ukončenie záväzkového právneho vzťahu (t.j. návrhom smerujúcim k uzavretiu dvojstranného právneho úkonu) - viď prvá veta tohto oznámenia „...Vás žiadam o rozviazanie a zrušenie úverovej zmluvy“. V tejto súvislosti nemožno aplikovať princíp použiteľný v procesnom práve, že podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu, pretože „Oznámenie - žiadosť z 27. 03. 2009“ je hmotnoprávnym úkonom žalovaného, ktorý musí byť posudzovaný podľa kritérií v Obchodnom zákonníku, resp. Občianskom zákonníku. Súd prvého stupňa teda na základe zisteného skutkového stavu veci dospel k nesprávnemu záveru, keď bez bližšieho odôvodnenia vyhodnotil vyššie uvedený úkon odporcu ako odstúpenie od úverovej zmluvy. Odporca v predmetnej listine iba požiadal navrhovateľa o rozviazanie úverovej zmluvy, avšak uvedené bolo iba žiadosťou (návrhom), nie prejavom vôle odporcu o odstúpenie od úverovej zmluvy. Keďže požiadal o jej rozviazanie a zrušenie, je nepochybné, že jeho úmyslom nebolo odstúpenie od zmluvy, ale jej ukončenie iným spôsobom, pre ktorého platnosť by bolo nutné aj prijatie zo strany navrhovateľa a súhlas s jeho žiadosťou, avšak ani k jednej z týchto skutočností zo strany navrhovateľa nedošlo, a teda zmluva o spotrebiteľskom úvere pretrvávala až do doby, kým nedošlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa. Taktiež aj v urgencii žiadosti zo dňa 13. 05. 2009 uvádza odporca, že v minulosti zasielal žiadosť na ukončenie zmluvy, a nie že mal vôľu odstúpiť od zmluvy, a teda je nepochybné, že aby k ukončeniu zmluvy o úvere došlo, žiadosť o jej ukončenie zo strany odporcu by musela byť akceptovaná zo strany navrhovateľa. Odporca zároveň uviedol, že má záujem na rozviazaní úverovej zmluvy, a to z dôvodov, že motorové vozidlo je poruchové, avšak toto samo o sebe nezakladá dôvod na ukončenie zmluvy o úvere, nakoľko predmetom tejto nebola kúpa motorového vozidla, ale iba jeho financovanie z poskytnutého úveru, pričom jeho plnenie vadné nebolo, o čom bol predložený aj dôkaz v prvostupňovom konaní.

Aj keby sa „Oznámenie - žiadosť z 27. 03. 2009“ ako odstúpenie od zmluvy dalo posúdiť, odporca k tomuto dátumu nemal právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, pretože to nebolo účastníkmi dohodnuté ani zákonom ustanovené, nakoľko v zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté“, pričom v tomto prípade nebola naplnená ani jedna z podmienok zákonnej úpravy. Reklamácia odporcu

nebola písomne uznaná, pričom ani odstúpenie od kúpnej zmluvy vykonané až v priebehu súdneho konania navrhovateľovi doručené nebolo, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením súdu, že návrh bol zamietnutý ako predčasne podaný. V zmysle či. 10. 1 Obchodných podmienok Zmluvy o úvere: „Essox neručí a nezodpovedá za škody vzniknuté na MV počas jeho používania. Klient je povinný i pri výskyte väd na MV uhrádzať dohodnuté mesačné splátky určené v splátkovom kalendári v dohodnutých termínoch, pokiaľ Essox nerozhodne inak.“ Ako je zrejmé z obsahu súdneho spisu, odporca splátkový kalendár nedodržiaval, a preto bol navrhovateľ nútený uplatniť svoje právo vyplývajúce mu z obchodných podmienok odstúpiť od zmluvy, pričom k danému odstúpeniu došlo dňa 17. 08. 2009, kde určil odporcovi lehotu na splatenie pohľadávky, ktorý však túto pohľadávku ani v určenom termíne nevyplatil, a z tohto dôvodu si navrhovateľ svoje právo uplatnil aj súdnou cestou. Posudzovanie celého vzťahu okresným súdom je zmätočné, nesprávne, keďže vzťah medzi navrhovateľom a odporcom bol založený iba zmluvou o úvere a v tomto kontexte je treba ho tiež posudzovať. Navrhovateľ nespochybňuje, že podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pod pojmom výklad obsahu spotrebiteľskej zmluvy však nemožno podľa názoru navrhovateľa rozumieť možnosť vyvodzovania a dotvárania obsahu takejto zmluvy o ustanovenia, ktoré text tejto zmluvy neobsahuje, t.j. nie je správny záver súdu prvého stupňa, že aj keď úverová zmluva možnosť odstúpenia od zmluvy žalovaného neobsahuje, tak z dôvodu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa je treba mu právo na odstúpenie od zmluvy priznať. Uvedené tiež potvrdzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 26 Cdo 3614/2010: „Výkladom právneho úkonu (S 35 obč. zák.) nelze doplňovat to, co právní úkon ve skutečnosti neobsahuje.“

Odporca sa rozhodol slobodne a vážne pre kúpu ojazdeného motorového vozidla od predávajúceho, a následne s ním uzatvoril kúpnu zmluvu, pričom na jeho financovanie sa rozhodol využiť spotrebiteľský úver, ktorý mu poskytol navrhovateľ. Predávajúci ako splnomocnený zástupca navrhovateľa v zmysle splnomocnenia informoval odporcu o podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, dojednal poskytnutie spotrebiteľského úveru, ako aj podpisoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď došlo k jej akceptácii zo strany navrhovateľa, o čom sa nachádza dôkaz v súdnom spise. Tieto úkony vykonával v zmysle splnomocnenia v mene navrhovateľa, pričom na žiadne ďalšie úkony v jeho mene splnomocnený nebol. Z tohto vyplýva, že za vady, ako aj akékoľvek iné právne nároky zo strany odporcu týkajúce sa kúpnej zmluvy a motorového vozidla zodpovedá priamo predávajúci a nie navrhovateľ, keďže navrhovateľ v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako veriteľ- poskytovateľ spotrebiteľského úveru a nie predávajúci, jedná sa o dva samostatné a právne oddelené subjekty, a preto aj obe uvedené zmluvy kúpnu, ako aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere treba posudzovať samostatne, a nie vo vzájomnej súvislosti.

Odporca a vedľajší účastníka na strane navrhovateľa sa k odvolaniu pôvodného navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s

ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Dôsledne sa zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ. Platí to aj vo vzťah k jeho námietke o nesprávnom posúdení podania odporcu zo dňa 27. 03. 2009. Oboznámiac sa s predmetným podaním dospel aj odvolací súd k záveru, že sa jedná o odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v dôsledku preukázanej zodpovednosti za vady motorového vozidla), na základe ktorej bol poskytnutý úver slúžiaci výhradne na financovanie zmluvy (kúpnej zmluvy) o dodaní konkrétneho tovaru - motorového vozidla. Právny režim predmetných zmlúv posúdil okresný súd správne z objektívneho hľadiska ako jeden obchodný celok, teda vo vzájomnej súvislosti. Z uvedeného dôvodu malo preto s prihliadnutím na ustanovenia kúpnej zmluvy a tiež s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka dôjsť po odstúpení odporcu od úverovej zmluvy k uzavretiu dohody o vzájomnom vrátení plnení medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy a predajcom. Účelovo až alibisticky vyznievajú tvrdenia navrhovateľa, že za „akékoľvek iné právne nároky zo strany odporcu týkajúce sa kúpnej zmluvy a motorového vozidla zodpovedá priamo predávajúci a nie navrhovateľ, keďže navrhovateľ v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako veriteľ - poskytovateľ spotrebiteľského úveru a nie predávajúci“. Keďže ako už bolo vyššie uvedené okresný súd posúdil všetky uzatvorené zmluvy ako vzájomne podmienené predmetná obrana odvolateľa neobstojí. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 4 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.